

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: V. Jomiru-Niculiță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

Dosarul nr. 2ra-1998/16

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva Mariei Bejan privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și menținută hotărîrea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 09 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 10 noiembrie 2014, BC „Victoriabank” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Măriei Bejan, solicitând încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contractului de credit nr.207 R din 12.06.2008, BC „Victoriabank” SA a acordat Măriei Bejan un credit în sumă de 870 000 lei, scadent la data de 12.06.2023. În vederea asigurării rambursării creditului acordat, a dobânzilor și a altor plăți aferente, în baza contractului de ipotecă nr. 1-6570 din 13.06.2008, pîrîta a grevat cu ipotecă încăperea cu destinație locativă, suprafața de 37,7 m.p., cu nr. cadastral 0100205.242.01.001, situată în mun. Chișinău, str. Ismail, 13, ap. 1.

Deoarece pîrîta a încălcat condițiile de rambursare a creditului conform graficului stabilit, cât și a dobânzii aferente, reclamantul a inițiat procedura de executare anticipată și silită a obligațiilor, urmărind bunul grevat cu ipotecă.

Drept urmare, la data de 29.12.2011, prin acordul privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă, pîrîta a predat bunul imobil ipotecat în posesia băncii. La data de 18.01.2012, bunul imobil transmis în posesie a fost evaluat de către SRL „Andiol-Consulting” la valoarea de piață de 541 600 lei conform raportului de evaluare din 18.01.2012.

În conformitate cu art. 34 al Legii cu privire la ipotecă și art.491 Cod civil, bunul preluat în posesia băncii indicat mai sus, a fost comercializat de către reclamant, fapt confirmat prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 11802 din 23.10.2014, la un preț de 611 100 lei, preț corespunzător prețului de piață, respectiv tranzacția fiind în interesul major al debitorului ipotecar.

La data de 30.10.2014, reclamantul, conform prevederilor art. 493 alin.(3) Cod civil, art. 76 alin. (2) al Legii cu privire la gaj nr.449-XV din 30.07.2001, a somat pirta despre faptul comercializării bunului ipotecat.

Suma obținută din vânzarea bunului ipotecat nu a fost suficientă întru acoperirea restanței și cheltuielilor aferente suportate de reclamant, astfel încât BC „Victoriabank” SA conservă o creanță neprivilegiată pentru diferența datorată de debitorul său. În acest mod, constată că la data înaintării prezentei cereri satisfacerea creanțelor din contul bunului ipotecat este imposibilă, în așa cazuri, creanța urmează a fi executată din alte active ale debitorului.

Mai indică reclamantul că, prin probe concludente a demonstrat executarea obligațiilor sale contractuale manifestate prin acordarea creditului nr.207R din 12.06.2008, cât și neonorarea de către debitor a obligațiilor de achitare a ratelor din împrumut și a dobânzilor aferente.

Prin urmare, contractul de credit încheiat de părți generează obligații reciproce corelative în corespundere cu care reclamantul s-a obligat să acorde credit în sumă de 870 000 lei, în baza contractului de credit nr.207R din 12.06.2008, iar debitorul Măria Bejan, la rîndul său se obligă să ramburseze suma creditului obținut și dobînzile aferente în modul prevăzut de cap.8.1 conform contractului de credit nr. 207R din 12.06.2008. În acest mod, dobînda prevăzută în conformitate cu art.7.5 al contractului de credit va fi calculată începînd cu data eliberării mijloacelor bănești debitorului până la achitarea deplină a sumei asupra căreia se calculează dobînda.

Totodată, prevederile contractului de credit nr. 207R din 12.06.2008, stipulează expres că pentru neachitarea la scadență a plăților pe dobînda calculată potrivit prevederilor contractului, debitorul va plăti băncii o penalitate în mărime de 0.1% pentru fiecare zi de întîrziere, care se va aplica la suma dobînzii neachitate.

Astfel, la data de 03.11.2014, a fost înregistrată datoria pîrîtului față de reclamant în sumă de 882 915,99 lei, după cum urmează: credit restant - 252 602 lei; dobînda restantă - 387 288,63 lei; dobînda majorată - 9 228,68 lei; penalități - 234 866,68 lei. Prin urmare, solicită reclamantul admiterea cererii cu dispunerea încasării sumelor de la Măria Bejan în folosul Băncii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 octombrie 2015:

-A fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de BC „Victoriabank” SA împotriva Mariei Bejan privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată;

-S-a încasat de la Măria Bejan în beneficiul BC „Victoriabank” SA datoria în suma de 252 602 lei și taxa de stat în suma de 7 578 lei, în total 260 180 lei;

-In rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 octombrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 06 iulie 2016, Banca Comercială

„Victoriabank” Societate pe Acțiuni a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărîrii primei instanțe în partea ce ține de încasarea restul datoriei cu emiterea unei noi hotărîri în partea casată cu admiterea integral a cererii de chemare în judecată după cum urmează: încasînd din contul Mariei Bejan în beneficiul BC „Victoriabank” SA restul datoriei în sumă de 641 351 lei, ce constă din dobînda restantă în sumă de 378 288 lei, dobînda majorată în sumă de 9 288 lei, penalități în sumă de 234 866 lei și taxa de stat în sumă de 18 909 lei. Solicită recurentul și încasarea de la Maria Bejan în beneficiul BC „Victoriabank” SA a taxei de stat suportată în legătură cu prezentarea apelului și recursului.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept.

La 06 septembrie 2016, Bejan Maria prin intermediul avocatului Pascari Corneliu (mandat nr. 0932400) a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 19.04.2016 (f.d. 217 vol. I), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de BC „Victoriabank” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești

contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de BC „Victoriabank” SA ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță